

AVIOMIEHEN OI- KEUDET

Kirj. B. Calvert.
Suom. Kyläheittiö

(Jatkoo.)

"Naiset ovat todella omituisia", sanoin. "Heitä on vaikea ymmärtää milloinkaan oikein. Heidän surunsa ja ilonsa ovat erilaisia kuin miesten ja he haluavat aina tehdä itsensä ymmärrettäväksi arvoitusten kautta.

— Toiset heistä ovat hiljaisia, rakastettavia enkeleitä, toiset ovat hameissa käveleviä miehiä: juovat, tupakoivat ja elävät muuten miesmäisesti."

"Se ei ollut vaimoni tapa suinkaan!" ehti hän sanomaan. "Hän on yksi parhaita kodin hoitajia, mitä olla voi. Lapset hän piti aina puhtaana ja opetti heitä kaitkin puoliin vointinsa mukaan; katsol, että he olivat puhtaat ja säännölliset. Sen li-

säksi ompeli hän kaikki vaatteet hellele sekä itselleen. Ja kun minä tulin työstä iltaan, oli minulle aina puhtaat vaatteet valmiina sekä ruoka. Sen lisäksi oli hän vielä säästäväinen, säästään sievän pikku summan rahaa, jolla ajoimme ostaa itsellemme oman kodin. Ahnoa mistä hän aina minua torui oli se, että minä halusin viettää illat ja muut vapaa hetkeni ulkona kodin piiristä, entisten polkatuttavaini seurassa."

"Nyt huomaa syyn", jatkoi minä. "Vaimonne oli siis yksi niistä naisista, jotka aina halusivat istua teatterissa ja kahvikekkereissä, vaan eivät sallisi miehensä koskaan astua kodin seinien ulkopuolelle."

"Se ei ollut syy", vastasi hän melkein kiivaasti. "Vaimoni ei koskaan tietäkseni ole ollut teatterissa, ei koskaan muualla kuin kirkossa. Kuten äsken sanoin, hän teki kaikki kotimme työt ja näiltä ei riittänyt aikaa kylän juoksuun. Mutta hän tuli niin kärsimättömäksi viime aikoina, ettei hän sallinut edes minun hänelä puhuaakaan, vielä vähemmän muuten häntä lähennellä."

"Jaa, sellainen on maailma", koetin lohduttaa häntä. "Valkea on tulla toimeen niiden itsepäisten naisten kanssa, vaan vielä vaikeampi on ollut tykkänään ilman heitä."

"Olette oikeassa", vastasi hän. "Kuten jo äsken sanoin, aloin väsyä koko hommaan itsekin. Tuo alluinen työ, jota olen tehnyt 14-vuotiaasta saakka, alkoi kiusata minua siinä määrin, että en saanut unissanikaan enää rauhaa ja pienet vapaahetket kodissani eivät enää huvittaneet minua ja niin eräänä päivänä otin säästöpankkikirjan mukani, nostin mitä olin säästäneet ja olen nyt ne loppuun kuluttanut."

Hänen elämänsä tarinan tunsin nyt. — "Mahtolokohan vaimonne koskaan tuntee hermostumista ja väsymystä alituisessa työssä hyöriässä? Pestä, silittää, keittää ja siivota päivät pitkään, en luule olevan mitään huvittavaa työtä kenenkään ihmisen elinikäksi. Ehkä hän olisi katvannut jotain muutetta ja lepoa myös."

"Ehkä", vastasi hän, katsoen minun pitkästi. "Sitä en koskaan tullut ajatelleksikaan. — Kuinka itsekin olinkaan! Ehkä se olikin syynä hänen omituiseen käyttökseenä viime aikoina? Well, minun on mentävä takasin joskus. Matkapiletti on minulla taskussa; olin sen verran järjelläni, että säästin sen kuitenkin, vaan tammöisenä en tietysti voinut mennä. Täytyy saada jähilleen paremmat vaatteet sekä jonkun verran tekevä taskuun. Jähä tässä saan työtä, niin alkaa elämä taas jollain näyttää. — Oletteko hyvä ja annatte vielä toisen savukkeen, ja saanko myös katsella teidän sanomalehteänne hieman?"

Tarjosin hänelle savukkeen sekä lehdin ja sillä välin kiinnitin katsetani merelle päin, jossa suuri valtamerialla uiskenteli hiljasten aaltojen tuodittamana, jättien jälkeensä mustan savupilven. Avojalainen lapsilauma hietikolla myllerehti iloisesti juosten aina vuoron perään aallokkoon. Karkumatalla oleva aviomies katseli lehdin palstoja uteliaana, kunnes yhtäkkiä hän kirkasi kuin haavoitettu eläin, joka on päässyt pakenemaan ampujan käsistä. Pudotetaan lehdin käsistään sannikolle hän huudahti:

"Jumalani, mitä olenkaan saanut aikaan! Minun pikku rakas Bessieni — hänetkö olen saattanut turmioon — minä! — Minun täytyy mennä! Jumalani, jospa voisin nyt lentää!"

Hänen äänensä ilmaisi sydämen tuskaa ja hän lähti juoksemaan nuolen nopeudella. Hämmästyneenä katsolin hänen jälkeensä ymmärtämättä mitä tämä kaikki merkitsi. — Toinnuttuani alon katsella lehdestä sitä sivua, joka oli ollut hänellä avoinna ja paikkakuntautisten joukossa näin seuraavan uutispätkän:

Middleburg, N. Y., kesäk. 29 p.
Mrs. Maggie Krumpin 9-vuotias tytär Bessie paloi pahasti tänään, koettaessaan pelastaa 3-vuotiaasta siskoaan jonka vaatteet saivat tulen leikkisään uunin lähellä, vaan jonka palohaavat eivät ole vaaralliset. Naapurit riensivät katsomaan, kuuluttuaan hätähundon asunnosta. Bessien eloonjäämisestä ei ole toivoa.

Heidän äitinsä Mrs. Krump on pakotettu käymään työssä päivittäin ja jättämään lapset yksin kotiin. Hänen täytyy ansaita elatusta itselleen ja lapsilleen, sillä miehensä August Krump katosi kotoaan tuntemattomalla tavalla kuukausi takaperin, jättäen perheensä oman onnensa nojaan.

TEPONNIEMEN ASUKKAAT

(Jatkoo kahdeksannelta sivulta)

tappaisi. — Teponniemen muori on ylpeä siitä tyttärestään, jos on toisistakin. — Ei olisi kuulemma antanut Ilmiä Tiiholaan, mutta kävivät niin kimppuun, että muoriin ei auttanut.

Se riippui Tiiholaista Teponniemen elämä. Muori itkeä tihrusi pahnun pohjimmaistaan. Ilmi kun on nuorin tyttäristä. Olisi ollut kotonakin tarpeen, kun ei ole enää muita. Olivat sisaret houkutelleet Helsinkiin toisten joukkoon, mutta muori ei toki sinne asti Ilmiä laskenut. — Ei tyttö huvannut kukaan olla Tiiholaassa, jos vain eivät kunnollisesti kohtelee. — Näin juurruttiin kylällä.

Tiiholaan tuli paljon vieraita. Komeat kemut kaupungin malliin hommattiin. Tiiholan nuori herra oli kutsunut ylioppilastovereitaan ja tyttävät kouluikäisiä ystävättäreitään.

Kelpasi heidän nauttia luonnosta ja ihanista kesäisistä päivistä ilman työn raskasta raadantaa.

Ne, jotka päivän kuorman kantoiivat, raskaan työn hikeä kiviä vaihtivat otsiltaan, katselivat tätä joutilasta joukkoa kieroin silmin.

Herttainen, sievä Ilmi-tyttö joutui täyttämään vieraiden mitättömiä vaatimuksia. —

(Jatk.)

Uutta Kirjamarkkinoilla!

Tilattavaksi tarjotaan

Tämä runoteos on erikoisuus alallaan. Sen sisältö on seuraava:

Lukijalle	Yöratsastaja
Lauluja Boweryta	Raajarikon katsesta
1. In God We Trust	Paris
2. Kaksi maailmaa	Kiut käymme tosiyöhön
3. Pyhä perhe	Siskolle
4. Lapsia	Jumalain luona
5. Äini	Jumalussoppia
6. Nuorukainen	Minä kiellän jummat
7. Optumulan opas	Itse-riipi
Himo (Legenda)	Hapea
Tunnuskuuja	Vuoden vaihtuessa
Orjasuvun historiaa	Misä se on?
Lauluja erästä näytelmästä	Joskus
1. Buurien laulu	Rahasielut
2. Kongon orjen laulu	Erälle ystäväille
3. Intialaisten laulu	Kalkurin lempijälle
Margherita	Eräänä vaitaja
Nuorelle siirtolaiselle	Mitä sinä naisesta tahtoisit
Sekalaisia	Sarkynyt koti
Kevätpäivä nyt ja kerran	Syyksilaulu
Jäinen kevät	Elämän malja
Alas!	Jo maailma menee nurin nyt
Toivo	Neuvo nostajille
Mahtava maa	Ei kannata
Orja — vapaa	Pyhille
Yks voima	Tuomareille
Sosialismi	Ylpeyden laulu
Onko sulla?	Elämän tarkoitus
Laulu hiljistä	

Ylempänä oleva kuva on kaksivärisenä painettu kansikuva.

Kirjan hinta on \$1.00 kpl. Asiamiehille tavallinen alennus.

TOVERI, Box 99, ASTORIA, ORE.

Lähetettävääkpl. runoteosta LANGENNEEN LAULUJA.

Rahaadollariasenttiä seuraa mukana.

Nimi

Osote

Jos olette Kipeä

Pyytäkää VAPA LÄÄKE KIRJA No. 8.

Jossa yli 25 erilaista miesten ja naisten tautien on selitetty, sekä täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeistä. Lähettäkää tähän nimen eli taudin oireet ja me esitämme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnan y. m. (Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan tos suomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saanto vapaasti, ja pitää olla jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsette sitä. ... Varokaa humpuukilääkkeitä ja humpuukihoitajia.)

Lignellin Apteeki on suurin suomen. Apteeki Yhdysvalloissa.
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.